

Té la paraula la il·lustre diputada Miriam Turiel per a preguntar la pregunta de control.

La senyora Turiel Mollá:

Gracias, presidente.

Señor Puig, gobernar es hacerlo para todos de forma justa y en igualdad de condiciones. El fútbol, los teatros, los cines, los museos abiertos con medidas sanitarias, y nos parece muy bien, desde Vox lo celebramos. Pero ¿los toros para cuándo? ¿Nos puede explicar cuál es el criterio técnico sanitario por el que se limita el aforo de las plazas de toros al 50 %, con un máximo de 2.000 espectadores, y en otros espectáculos culturales se permite un aforo superior?

Desde Vox, pedimos libertad e igualdad, que es lo que están pidiendo los afectados. Libertad para que cese la persecución al mundo taurino, igualdad para que se les ayude de forma equitativa. Quieren ayudas, no limosnas. Y es que a ustedes no les cuesta nada, solamente tienen que señalar al sector ganadero de bravo como beneficiario en el ámbito de las competencias que atribuye a las comunidades autónomas el Real decreto 5/2021 y 6/2021.

Desde Vox, le pedimos que no los dejen atrás. Hagan como nosotros: siéntense con ellos, escúchenlos, empaticen con ellos y apóyenlos. Señalen al sector de bravo como receptor de ayudas.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Sí. *(Veus)* Un segon, consellera. Senyories, estem en la sessió de control.

(La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública intervé sense micròfon. Veus)

Disculpe, consellera. Quan vosté vullga.

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

¿No se escucha? *(Veus. Algú diu: «Sí.»)*

La senyora consellera de Sanitat Universal i Salut Pública:

Decía que los espectáculos taurinos están regulados en la última resolución y están equiparados exactamente al resto de actividades. Es decir, tienen en estos momentos un aforo y una limitación en el número de espectadores que está fijado en 4.000 personas, lo mismo que en el deporte y lo mismo que en cualquier otra actividad. Igual. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, consellera.

Continuarem amb la sessió de control. Ara, amb la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Unides Podem, formularà la síndica del grup, la il·lustre diputada Pilar Lima.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Lima Gozávez:

Moltes gràcies, senyor president.

Bon dia, president, membres del Consell, señorías. Buenos días, bon día.

Bueno, lo primero dar la *enhorabona* al Villarreal Club de Fútbol, campeón de Europa. Claro que sí. *(Aplaudiments)*

Y, si me permiten, un inciso. Se está hablando de la imposición lingüística. Señorías de la derecha, les pediría que se pusieran en nuestra piel, que hicieran un ejercicio de empatía, y entenderían lo que es la imposición lingüística para las personas sordas. La sociedad valenciana, si queremos que sea bilingüe, trilingüe, podríamos recordar entre valenciano y el castellano, pero también yo me siento muy orgullosa de que nuestro Estatuto de autonomía de la Comunidad Valenciana, en el artículo 13.4, se hable de que la Generalitat garantizará el uso de la lengua de signos españolas, tenemos una riqueza fantástica en este sentido. Las lenguas minorizadas es imposible, no se puede, no hay capacidad para su imposición.

Y, bueno, nos centramos en la pregunta, señor *president*. La crisis sanitaria ha profundizado sobre la precariedad laboral para parte de la sociedad valenciana, sobre todo en la juventud y también en las mujeres, ya que ha supuesto que tener un empleo no se traduzca en poseer una capacidad económica suficiente que permita hacer frente a los gastos y poder desarrollar un proyecto de vida libre. El hecho de tener empleo ya no garantiza escapar del riesgo de la exclusión social, porque los bajos salarios, la alta temporalidad, los contratos parciales, junto a la brecha salarial entre hombres y mujeres, plantean una realidad que es incompatible con el desarrollo de una vida digna.

Hablamos, señor *president*, de fenómenos como la *uberización* de la economía y la irrupción, también, de figuras como los falsos autónomos, que forman parte de la creciente degradación de las condiciones laborales y que ha terminado generando una contrariedad llamativa, a la que hoy denominamos trabajadores pobres. Y, además, tienen una renta por debajo del 60 % de media, gran parte del año están en riesgo de pobreza.

De hecho, un informe de Eurostat con datos hasta el 2019 nos revela que España es el tercer país de la Unión Europea con mayor porcentaje de trabajadores pobres, solo después de Rumanía y Luxemburgo, con un crecimiento del 16 % en la tasa de trabajadores en riesgo de pobreza en tan solo nueve años.

No es posible normalizar que a mitad del mes el salario haya sido ya consumido y que gran parte de la sociedad

valenciana tenga que hacer malabares para afrontar el pago de los alquileres, inflados por dinámicas de los fondos de inversión que son propietarios y que presionan para que no se regule el mercado de alquiler, o no poder afrontar tampoco el pago abusivo del pago de la luz por la falta de voluntad política para crear una empresa pública de energía que fomente así la competitividad en este sector. No puede ser que sobre mes a final de sueldo.

En esta coyuntura, encontramos denuncias de diferentes colectivos perjudicados como son, por ejemplo, los *riders*, que trabajan como falsos autónomos para plataformas que han intentado frenar por todas las vías el avance de la ley *rider*.

También hoy se ha hablado del colectivo de las *kellys*, que hacen posible un sector hotelero y que nosotros podamos ir a una habitación que esté limpia y que esté en buenas condiciones. Las *kellys* están luchando por unas condiciones dignas laborables. Llevan años en esta lucha, señorías, y están trabajando en unas condiciones miserables. Y este gobierno no puede ser cómplice de ello.

No necesitan un certificado de formación. No, no es esto lo que necesitan. Lo que necesitan es dignidad laboral. Necesitan unas buenas condiciones laborales.

De igual forma, también la dignidad laboral y la mejora de las condiciones materiales es todo lo que estos colectivos tienen en común, con incremento de los salarios, unos salarios decentes, la conciliación y el bienestar de las personas en base a los derechos adquiridos con años de lucha.

También se requiere la derogación de la maldita reforma laboral. Vayamos a Madrid a reivindicar esta derogación y, de paso, aprovechemos para solicitar una financiación justa.

Para concluir, señor *president*, por todo lo expuesto, ¿qué medidas está adoptando el Consell para que se termine de una vez con el oxímoron que supone la existencia de trabajadoras pobres en la Comunidad Valenciana?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Escoltarem la resposta del president del Consell a la pregunta que s'ha formulat.

Un segon, president. Quasi que alçarem un poquet el...

President, quan vosté vullga.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Lima.

Efectivament, les conseqüències de la pandèmia han estat terribles, sobretot en el plànol sanitari, per a tantes persones

malaauradament desaparegudes i que mai podrem oblidar i a totes les seues famílies. Però els danys col·laterals que hi hagut en l'economia han sigut molt greus i, sobretot, a més a més, molt directament en les persones treballadores.

El que està clar és que moltes de les qüestions que ha plantejat vosté, el propi govern valencià no les pot assumir, perquè el seu sostre competencial és també el seu. Però crec que en allò que hem cooperar amb qui té bàsicament les competències laborals, que és el Govern d'Espanya, hem col·laborat per tal de protegir l'ocupació de valencianes i valencians perquè eixe és un element fonamental: intentar generar una salvaguarda de salaris i, sobretot, intentar complementar-los des de la nostra perspectiva.

El desplegament dels ERTO ha estat extraordinari des del punt de vista del que ha sigut el manteniment dels llocs de treball en relació al que va estar en el passat. La resposta d'esta crisi ha estat ben diferent a la resposta de la crisi financera anterior. Per tant, en eixe sentit, què ha fet la comunitat? Doncs intentar reforçar eixe escut laboral, especialment les rendes més baixes afectades.

El Govern d'Espanya ha destinat més de dos mil nou-cents milions d'euros per a garantir salaris d'afectats dels ERTO a la comunitat, dos mil nou-cents milions d'euros. I el Consell ha complementat eixe esforç amb ajudes dirigides per a garantir el cent per cent del salari dels treballadors afectats per ERTO amb rendes més baixes. En 2020 es van destinar 30 milions d'euros i es va beneficiar a 197.112 treballadors i treballadores. A més, incloguérem una desgravació fiscal perquè esta ajuda no repercutisca en la declaració de l'IRPF dels treballadors.

I en l'any 2021, a través del pla Resistir, es va fixar una dotació inicial de 17 milions, que s'amplià fins a 30, amb 105.000 afectats per ERTO.

En total, 300.000 treballadores i treballadors inclosos en expedients de regulació temporal d'ocupació. Una protecció als salaris a la qual cal afegir en el cas dels autònoms la prestació pel cessament d'activitat i l'exempció del pagament de les quotes de la seguretat social, que ha suposat una injecció del Govern d'Espanya de 1.000 milions d'euros a la Comunitat Valenciana.

En paral·lel, la Generalitat posà en marxa en 2020 ajudes per als autònoms per import de 57 milions i en 2021, amb pla Resistir, altres 80 milions vinculats a la viabilitat de les seues activitats. A estes aportacions cal afegir 160 milions d'ajudes a autònoms i microempreses del pla Parèntesi.

En total, les ajudes del Govern d'Espanya per a blindar els ingressos de les rendes més baixes i el treball en la comunitat puja vora quatre mil milions a la comunitat. En el cas de la Generalitat, al voltant de dos-cents, per a garantir els ingressos de treball dels més afectats.

En definitiva, del que es tracta, senyora Lima, és de protegir intentant resistir, recuperar i reinventar-nos, perquè això és el que ha de ser el trànsit en este tema.

Compartirà amb mi que, efectivament, ara s'ha de *resetejar* la situació i vore de quina manera som capaços d'afrontar una de les pitjors herències de la pandèmia, que és la desigualtat.

La desigualtat, en estos moments –ho ha dit l'OCDE, no ho diem nosaltres–, és una *lacra*, no només pel que ha vore amb els drets humans i en el que és una visió oberta i progressista de la realitat, sinó que, a més a més, és un fre per a la recuperació econòmica.

I, en eixe sentit, compartisc amb vosté que no és tolerable el que finalment fent tot el treball no se puga arribar a final de més. Ara bé, hem de vore de quina manera és possible a través de les distintes administracions, però sobretot també en eixa qüestió que és fonamental, que és el diàleg social i que és també la negociació col·lectiva. I per això hi han mesures que el Govern d'Espanya està impulsant en el Congrés dels Diputats per tal que se produïsquen les reformes en el mercat laboral que faciliten sobretot que eixa relació entre empresaris i treballadors estiga més equilibrada que en la reforma laboral actualment encara vigent.

Per tant, és ben cert que no podem dir que estem en una situació de resposta definitiva, sinó que estem en el trànsit. Però també s'han de dir les coses positives, perquè sí que hi hagut un canvi de tendència, i la més clara és el salari mínim interprofessional en Espanya. El salari mínim, que alguns pensem que pujar el salari mínim era la gran desfeta del país, doncs s'ha pujat i nosaltres compartirem amb el Govern d'Espanya i amb totes les forces que el recolzen en el Congrés dels Diputats tot allò que siga augmentar el salari mínim interprofessional per tal d'arribar, d'una vegada per totes, que ningun treballador a final de mes no puga comprar el menjar.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

Votació dels punts segon a seté de l'ordre del dia de la 40.ª sessió de les Corts Valencianes

El senyor president de les Corts Valencianes:

Amb esta resposta, culminem el punt 11 del nostre ordre del dia. I, com ja s'ha fixat, passariem, senyories, a les votacions. A les votacions dels punts que vam debatre ahir.

Ara tancarem les portes i si algun conseller vol abandonar la sala. Ara és el moment també d'incorporar-se per a efectuar les votacions.

Hi han sis votacions que corresponen als punts que ahir vam tractar.

Senyories, anem a votar, en primer lloc, el punt 2 de l'ordre del dia, que és la presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la deducció

de les despeses en salut dental, visual i de prevenció COVID-19, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, amb l'esmena transaccional registre d'entrada 36.729, subscripta pels grups parlamentaris Socialista, Compromís i Ciudadanos. Senyories, comença la votació. S'han expressat 71 vots presencials que, sumats als 21 telemàtics, fa un total de 98 vots..., unanimitat. *(Aplaudiments)* Sempre és bonic començar les votacions amb estes unanimitats.

Passarem, senyories, al punt tercer de l'ordre del dia, que es la presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la retirada del pla del govern central per a instaurar peatges a les autovies valencianes, presentada pel Grup Parlamentari Compromís, amb l'esmena transaccional registre d'entrada 36.731, subscripta pels grups parlamentaris Socialista, Compromís i Unides Podem. Senyories, comença la votació. 71 vots presencials que, sumats als 21, fan un total de 98 vots favorables. Ens falta u, que no sabem qui és. Algun vot s'ha quedat per ahí, però bé. Unanimitat, senyories. Dos unanimitats, que és un bon senyal.

Anem al tercer punt, que és el punt quart, presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la redacció del BOE, pel qual es declaren les societats musicals de la Comunitat Valenciana com a manifestació representativa del patrimoni cultural immaterial, presentada pel Grup Parlamentari Popular, registre d'entrada 36.089, amb l'autoesmena del propi Grup Parlamentari Popular, registre d'entrada 36.506. Anem a vore si tenim sort. Senyories, comença la votació. 70 vots favorables... *(aplaudiments)* que, sumats als 27 que s'han expressat telemàticament, fan un total de 97 vots... unanimitat. Per tant, açò crec que és inaudit, però... *(Veus)* Ja no votem més. Queda aprovada per unanimitat de tots els grups parlamentaris amb 97 vots favorables, 0 en contra i 0 abstencions.

Passarem al punt quint de l'ordre del dia, que és la presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre la despolitització de la justícia, presentada pel Grup Parlamentari Ciudadanos, registre d'entrada 35.719, amb l'autoesmena del propi Grup Parlamentari Ciudadanos registre d'entrada 36.722. Senyories, comença la votació. *(Veus)* Anava massa bé. 31 vots favorables que, sumats als 15, fan un total de 46 vots favorables; 40 vots contraris que, sumats als 12, fan un total de 52 vots en contra. Queda rebutjada la proposició no de llei –0 abstencions.

Senyories, passarem al punt sext de l'ordre del dia, que és la presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre restriccions de drets fonamentals, presentada pel Grup Parlamentari Vox Comunidad Valenciana, registre d'entrada 36.121. Senyories, comença la votació. Senyories, el resultat ha estat: 7 vots favorables presencials que, sumats als 6, fan un total de 13 vots favorables; 40 vots contraris que, sumats als 12, fan un total de 52 vots en contra, i 24 abstencions que, sumades a les 9, fan un total de 33 abstencions. Queda rebutjada la iniciativa parlamentària.

Passarem, senyories, al últim punt de votació, que és el punt 7: presa en consideració de la Proposició no de llei de tramitació especial d'urgència sobre el suport al treball